

Ανεύθυνα κυβέρνηση και «ψεκασμένη» αντιπολίτευση !

Πως σας φάνηκε το νέο συλλαλητήριο του «υπέροχου πλήθους» που απεφάνθη επί της συνθήκης των Πρεσπών και πρέπει και να εισακουστεί (σύμφωνα με Μητσοτάκη και Χρυσή Αυγή και άλλους), αλλά και τα επεισόδια ; Φρέσκα και αναμενόμενα ;

Και εντάξει, τους Χρυσουγήτες και γενικά τους φασίστες και τους ναζί που έκαναν τα επεισόδια τους ξέρουμε. Αλλά αυτή που συνεχίζει να μας εκπλήσσει δυσάρεστα είναι η Νέα Δημοκρατία η οποία συνεχίζει απτόητη τη μετεξέλιξη της σε εξτρεμιστικό, εθνικιστικό κόμμα. Με το ζήτημα αυτό όμως-της «Ορμπανοποίησης» της Ν.Δ.- θα ασχοληθούμε πιο λεπτομερώς σύντομα...

Το ζήτημα όμως με τη συμφωνία των Πρεσπών είναι το εξής: Από τη μία εμείς πιστεύουμε ότι ως συμφωνία είναι γενικά ορθολογική και συμφέρουσα για την Ελλάδα και αντιεθνικιστική, άσχετα για ποιόν λόγο την έκανε η κατά τ'άλλα τραγική κυβέρνηση του Τσίπρα.

Από την άλλη όμως έχουμε κατά πρώτον μια Ελληνική κυβέρνηση που έκανε τη συμφωνία χωρίς ιδιαίτερη ενημέρωση προς τον κόσμο και την αντιπολίτευση για το τι διαπραγματεύεται και κατά δεύτερον μια κυβέρνηση που δεν εξηγεί όλον αυτόν τον καιρό στον λαό της με λογικά επιχειρήματα τι ακριβώς υπέγραψε και γιατί, ούτε και εξηγεί τι θα επακολουθήσει αν δεν επικυρωθεί η συμφωνία.

Είναι χαρακτηριστικό πως δεν βγήκαν καν να εξηγήσουν ποτέ ότι η συνθήκη δεν είχε ακόμα επικυρωθεί (και γι'αυτό οι γείτονες χρησιμοποιούσαν ακόμα μέχρι πρότινος το συνταγματικό τους όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας») και ενώ την ίδια στιγμή η προπαγάνδα της «ψεκασμένης» αντιπολίτευσης οργιάζει.

Το αποτέλεσμα είναι να πατάει ακριβώς πάνω στη σιωπή της κυβέρνησης η δημαγωγική εθνικιστική αντιπολίτευση (Ν.Δ., Χρυσή Αυγή, ΠΑΣΟΚ, Λεβέντης συν το ΚΚΕ που δημαγωγεί με ψευτοδιεθνιστικά και τάχα φιλολαϊκά επιχειρήματα) και να δυναμώνει έτσι ακόμα περισσότερο την εθνοσοβινιστική, πατριδοκάπηλη και κινδυνολογική λαίλαπα μα μέσα στη χώρα.

Αυτό το κάνει η κυβέρνηση διότι διαφορετικά θα κάψει τα επιχειρήματα του-ακόμα ουσιαστικού συγκυβερνήτη της-εθνοφασίστα Καμμένου και δεύτερον διότι η Ρωσία επιδιώκει ακριβώς αυτή την εξτρεμιστική μετάλλαξη του πολιτικού κόσμου και του Ελληνικού λαού ,εδώ και αρκετά χρόνια (και το έχει πετύχει σε αρκετά μεγάλο βαθμό)

Η ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ “ΜΕΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ” ΚΑΙ Η...ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΗ Ν.Δ. !!

Ας εξηγήσουμε λοιπόν εμείς κάποια πράγματα για τη συνθήκη των Πρεσπών, πάντα ορθολογικά και στη βάση του πως λειτουργεί ο σύγχρονος κόσμος και τα κράτη-έθνη.

Κατά πρώτον το Μακεδονικό λύθηκε τυπικά το 1913 και αυτά που ζούμε σήμερα δεν είναι παρά τα εθνικιστικά του απόνερα. Τότε λοιπόν πήραμε εμείς ως Ελλάδα το 51 % της γεωγραφικής αυτής περιοχής, η Σερβία το 40% (η Μακεδονία των Σκοπίων) και το υπόλοιπο η Βουλγαρία.

Για τον λόγο αυτό είναι τελείως εξωφρενική η απαίτηση των

εδώ «σκληρών» να μην υπάρχει καθόλου η λέξη Μακεδονία στο όνομα της χώρας, καθώς είναι αδιανόητο να σβήσει ξαφνικά ένας γεωγραφικός προσδιορισμός από μια χώρα και να αντικατασταθεί με κάποιον άλλον.

Όσο αφορά τη γλώσσα και την εθνικότητα και ιθαγένεια θα πούμε τα εξής: Ο Κούλης Μητσοτάκης μιλάει για Μακεδονική γλώσσα και υπηκοότητα και λέει ότι τα εκχωρήσαμε και είπαμε τώρα ως Ελλάδα το “ναι” εκεί που έξι κυβερνήσεις είπαν όχι.

Μα πως τα εκχωρήσαμε αφού στην Ελλάδα δεν έχουμε ούτε Μακεδονική υπηκοότητα και εθνική ταυτότητα, ούτε καμία Μακεδονική γλώσσα ; ; Οπότε τι ακριβώς εκχωρήσαμε ; Εκτός αν δεν ξέρει τη σημαίνει «εκχωρώ», οπότε ας πάει να μάθει καλύτερα Ελληνικά...

Επιπλέον ένα έθνος ή εθνικότητα δεν έχει καμία νομική και διακρατική ισχύ και δεν είναι παρά ένας συλλογικός αυτοπροσδιορισμός. Το πρώτο fake new της αντιπολίτευσης είναι λοιπόν ότι η Ελλάδα αναγνώρισε Μακεδονική εθνότητα.

Αυτό που στην πραγματικότητα αποδέχεται, κατά κάποιον τρόπο, η Ελλάδα είναι η Μακεδονική υπηκοότητα ή ιθαγένεια (είναι σχεδόν το ίδιο). Στην πραγματικότητα δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει διαφορετικά και ούτε καν να αναφέρονται οι γείτονες ως Βορειομακεδόνες) ! Ο λόγος είναι ότι ο εθνικός αυτοπροσδιορισμός είναι ένα πολύ σοβαρό ανθρώπινο δικαίωμα που προστατεύεται και από τον Ο.Η.Ε. Δεν μπορεί λοιπόν ποτέ μια χώρα να επιβάλλει ή να απαγορεύσει σε έναν άλλον λαό το τι θα είναι εθνικά.

Αυτό που μπορεί να κάνει είναι, κατά κάποιο τρόπο, να τους πει τι δεν είναι. Για τον λόγο αυτό γίνεται και η διευκρίνιση πως πρόκειται για πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας (και άρα πως δεν έχουν καμία σχέση με αρχαίους ή σύγχρονους Έλληνες) και αυτό θα αναγράφεται και στα επίσημα έγγραφά τους.

Και όμως μέχρι τώρα οι πολίτες αυτής της χώρας Μακεδονική

υπηκοότητα είχαν και μάλιστα με αυτήν γραμμένη στις ταυτότητες και στα διαβατήριά τους έμπαιναν και στην Ελλάδα για 27 χρόνια και άρα το αποδεχόμασταν και πριν ! Γιατί λοιπόν τόσα χρόνια δεν φώναζε κανένας και φωνάζουν τώρα όταν μάλιστα με τις «Πρέσπες» γίνεται και η απαραίτητη διευκρίνιση περί Βόρειας Μακεδονίας ;

Ας πούμε και κάποια πράγματα για τη γλώσσα, απλά και κατανοητά που ελάχιστοι τα γνωρίζουν. Η γλώσσα της γειτονικής χώρας έχει πράγματι ως ρίζα της τα Βουλγάρικα και δευτερευόντως τα Σέρβικα και έγινε γραπτή μόλις το 1946 από το καθεστώς του Τίτο (πιο πριν πάλι ονομαζόταν «Μακεδονική-Μακεντόνσκι» αλλά ήταν μόνο προφορική και μιλιόταν σε μεγάλο κομμάτι της ενιαίας Μακεδονίας και σε διαλέκτους που είχαν τοπικές μικροδιαφορές μεταξύ τους)

Από το 1977 η Μακεδονική γλώσσα αναγνωρίζεται ωστόσο από τον Ο.Η.Ε και τους διεθνείς γλωσσολόγους ως ξεχωριστή γλώσσα και μάλιστα και με την υπογραφή της Ελλάδας και αυτό δεν έχει αλλάξει μέχρι σήμερα (υπάρχει δηλαδή μια άτυπη Ελληνική αναγνώριση).

Η διαδικασία για το πως μπορεί μια γλώσσα με ρίζες από μία άλλη να θεωρηθεί κάποια στιγμή ξεχωριστή και να αναγνωριστεί είναι μια μεγάλη ιστορία που εδώ δεν μπορούμε να εξηγήσουμε λεπτομερώς.

Είναι ωστόσο ένα συνηθισμένο γλωσσολογικό φαινόμενο και συνήθως πάει μαζί με μια σχετική γλωσσική διαμόρφωση ή διαφοροποίηση από τις αρχές των αντίστοιχων κρατών, καθώς και μαζί με ανεξαρτητοποιήσεις κρατών ή υπό διαμόρφωση εθνικών ταυτοτήτων.

Γι' αυτό και πχ. σήμερα θεωρούνται διαφορετικές γλώσσες τα Σέρβικα με τα Κροατικά, τα Ρώσικα με τα Ουκρανικά, τα Τούρκικα με τα Αζέρικα, τα Τσέχικα με τα Σλοβάκικα κλπ. Αντίστοιχα αν οι Κύπριοι είχαν σήμερα μια άλλη εθνική συνείδηση, και όχι την Ελληνική, τα Κυπριακά πολύ πιθανόν να

θεωρούνταν ξεχωριστή γλώσσα, καθώς δεν θα είχαν υποστεί και τη διαμόρφωση που τους έχουν γίνει από το κράτος τους για να έρθουν πιο κοντά στους Ελλαδίτες.

Η ουσία με τη γλώσσα είναι όμως πως οι εξελίξεις μας έχουν προλάβει εδώ και χρόνια και η Μακεδονική γλώσσα είναι αναγνωρισμένη διεθνώς, κάτι που δεν θα μπορούσαμε, ούτε μπορούμε να το αλλάξουμε στο μέλλον.

Από την άλλη βεβαίως οι γλώσσες και αυτές δεν έχουν κάποια διακρατική ή νομική αναγνώριση, οπότε και η Ελλάδα δεν αναγνώρισε επίσημα αυτή τη γλώσσα με τη συνθήκη των Πρεσπών, όπως ψεύδεται η αντιπολίτευση, αλλά μπορούμε να πούμε ότι απλά την αποδέχεται (όπως την αποδεχόταν για σαράντα χρόνια)

Αντίθετα τώρα με τις «Πρέσπες» γίνεται και η διευκρίνηση ότι πρόκειται για σύγχρονη Μακεδονική γλώσσα που δεν έχει καμία σχέση με την αρχαία Μακεδονική. Γιατί λοιπόν επί σαράντα χρόνια δεν μας απασχολεί η επίσημη ύπαρξη και αναγνώριση της Μακεδονικής γλώσσας και μας ενοχλεί τώρα που διαχωρίζεται και από την αρχαιότητα ;

Σε αυτά τα λογικά ερωτήματα είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να απαντήσει κανένας από τους εκφράζοντες αυτές τις ανορθολογικές εθνικιστικές απόψεις και μιλάμε βέβαια για πολιτικούς, δημοσιογράφους και άλλους. Αυτά άλλωστε είναι στοιχεία που μπορεί εύκολα να βρει κανείς «γκουγλάροντας» στο ίντερνετ και δεν τα βγάζω από το μυαλό μου.

Ακόμα περισσότερο δεν μπορεί να απαντήσει σε αυτά η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού λαού που κατά καιρούς το συνηθίζει να συμπεριφέρεται ως ένας θυμωμένος όχλος, χωρίς ορθολογισμό, κριτική σκέψη και γνώση των θεμάτων που καταπιάνεται.

Επιπλέον η πλειοψηφία των Ελλήνων, ζώντας ακόμα με τις ιδεοληψίες της εποχής πριν τον 18ου αιώνα, αδυνατεί ακόμα και σήμερα να κατανοήσει τι είναι τα σύγχρονα κράτη, τα έθνη και οι γλώσσες, πως δημιουργούνται και πως εξελίσσονται στην

πορεία των χρόνων.

Παρομοίως αδυνατούμε να κατανοήσουμε στοιχειωδώς ως λαός πως γίνεται η εξωτερική πολιτική και η διεθνής διπλωματία (και φυσικά ακόμα περισσότερο και την *real politic*) θεωρώντας τη χώρα μας κάτι σαν περιούσια και κατατρεγμένη και η οποία μπορεί να συγκρουστεί ακόμα και με όλον τον πλανήτη βγαίνοντας αλώβητη και λέγοντας “επαναστατικά” και υπερήφανα “όχι” στους ξένους !

Όλα αυτά βεβαίως μας οδηγούν στο να πρεσβεύουμε ακατανόητα, υπερβολικά και ακραία πράγματα που συνήθως συνοδεύονται με γελοία επιχειρήματα που δεν γίνονται κατανοητά από κανέναν ξένο και που συχνά προκαλούν και τα γέλια των εταίρων μας !